

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VI. Soluitur secundum argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

Duos enim fuisse Anacletos, quorum alter etiam Cletus dicebatur; tametsi propter nominis similitudinem multi veteres vnum ex duobus fecerint. PRIMVM nobis persuadet Ecclesiæ Catholice auctoritas, quæ duos festos dies in eorum memoriam celebrat; Cleri videlicet mense Aprili, & Anacleti mense Iulio; & Cletum Romanum, atque Emiliani filium; Anacletum Atheniensem, & filium Antiochi esse dicit. Nec enim credibile est in re tanta Ecclesiam vniuersam falli.

DEINDE idem colligimus ex eo, quod aliqui veterum Anacletum Clementi anteponunt; vt Ignatius, Irenæus, Eusebius: alij subiiciunt, vt Opatius, Damasus, Augustinus: id enim argumento est, duos fuisse, non vnum. Priorem porro Anacletum, etiam Cletum appellari solitum, inde constat, quod eundem omnino Pontificem, quem Ignatius, Irenæus, & Eusebius Anacletum vocant; Epiphanius, Hieronymus, Damasus, Ioannes III. & ipse sacrosanctus Missæ Canon Cletum nominat.

Neque verò mirum videri debet propter nominis similitudinem, à veteribus quibusdam ex duobus Anacletis vnum esse factum; cum constet apud Græcos passim confundi Nouatum, cum Nouatiano; cum tamen certissimum sit, Nouatum Carthaginensem, Nouatianum Romanum Presbyterum fuisse: & Eusebius, ac Nicephorus Constantinopolitanus in Chronicis, ex Marcello, & Marcellino vnum fecerint; cum duos fuisse, certum omnino & exploratum sit.

CAPVT VI.

Soluitur argumentum secundum.

SECUNDA persuasio Veleni, quæ & est Caluini, & Magdeburgensium. Petrus non potuit Romam venire ante XVIII. annos à passione Domini; nam cum fieret Concilium Hierosolymitanum, Actor. 15. adhuc erat Petrus in Iudæa; factum est autem illud Concilium anno XVIII. à passione Domini, vt colligit beatus Hieronymus in cap. 2. ad Galat. Nam Paulus post annos tres à conuersione sua venit in Hierusalem videre Petrum, Galat. 1. Deinde post annos XIV. rediit in Hierusalem ad

nn 5

Conci-

- „ Concilium, Galat. 2. quibus si addas vnum annum, qui fuit
 „ à passione Domini, vsque ad conuersionem Pauli, fient ann
 „ XVIII.
 „ Adde, quod Petrus dicitur fuisse quinque annis in Iudæa
 „ deinde septē annis Antiochiæ; tum multis annis aliis in Pon
 „ to, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bythinia. nec enim vno die
 „ poterat in tot locis prædicare. itaque vt minimum XVIII
 „ anni fluxerunt, antequam Romam Petrus venire posset.
 „ Præterea si ante annum XVIII. Petrus Romam venisset
 „ venisset certè anno secundo Claudij, vt nos suprâ diximus &
 „ id fieri non potest; tum quia illo anno nondum S. Petrus
 „ vinculis liberatus fuerat, in quæ illum coniecerat Herodes
 „ contigit enim ea liberatio anno tertio Claudij, vt ex Luc
 „ Actor. 12. vt ex Iosepho lib. 19. antiquit. cap. 7. colligitur; tum
 „ etiam quia mandauerat Christus Apostolis, vt ex Hieron
 „ imo ante annos duodecim non recederent; vt ex Thimo
 „ martyre refert Eusebius lib. 5. hist. cap. 18. incidit autem
 „ annus duodecimus à Christi resurrectione in annum tertio
 „ Claudij. non igitur anno secundo Claudij Petrus Romam
 „ venit; sed post annum nonum, qui erat XVIII. à passio
 „ ne Domini.
 „ Dicitur autem Petrus sedisse Romæ annis XXV. à Dam
 „aso, Eusebio, Hieronymo, & aliis; superuixit ergo vsque ad an
 „ num XLIII. à passione Domini: sed tunc iam obierat Nero
 „ immò etiam Galba, Otho, & Vitellus; & imperabat Vespasianus.
 „ nus. igitur tempore Vespasiani obiit Petrus. sed Vespasianus
 „ fuit mitissimus Imperator, nec vllos Christianos Romæ occi
 „ didit, vt omnes testantur. Vide Tertullianum, cap. 5. Apo
 „ getici, & Augustinum libro de ciuit. Dei 3. cap. 31. Eusebium
 „ Sulpitium, Orosium, & ceteros omnes historicos. Petrus igitur
 „ tunc alibi obiit, quàm Romæ.

RESPONDEO primùm; etiamsi errassent Patres, qui dixerunt
 Romæ sedisse XXV. annis Apostolum Petrum, non tamen
 propterea sequeretur Petrum nunquam sedisse Romam
 vt suprâ multis allatis similibus demonstraui. Sed non
 est opus ad ista confugere. verè enim sedit Romæ annis XXV.
 & septem Antiochiæ, & omnia cohærent. Hæc enim est re
 rissima & breuissima historia vitæ sancti Petri.

Manſit B. Petrus quinque ferè annis in Iudæa: quocirca facile potuit S. Paulus poſt annos tres à ſua conuerſione Petrum Hieroſolymis conuenire. Et rectè Eufebius anno quinto à paſſione Domini ponit ingreſſum Petrum in urbem Antiochiam. Neque his repugnat illa Thraſææ martyris traditio: non enim Dominus imperauit, vt omnes Apoſtoli ad annos duodecim Hieroſolymis morarentur; id enim conſtat eſſe falſum ex Actis Apoſtolorum, cap. 8. 9. & 10. vbi legimus Petrum profectum in Samariam, Lyddam, Ioppem, & Cæſaræam, antequam in vincula coniiiceretur; atque adeò ante annum XII. à Chriſti paſſione: ſed vt non omnes inde recederèt, verùm aliquis ſemper, aut etiam aliqui ex Apoſtolis Hieroſolymis manerent, ad teſtimonium Hebræorum. Igitur ex Iudæa anno quinto à paſſione Domini Petrus profectus in Syriam, Antiochiæ fixit ſedem, & manſit annos ferè ſeptem Epifcopus eius urbis.

Non tamen hoc ita accipiendum eſt, quaſi nunquam ex Antiochia toto illo tempore egreſſus ſit; immò verò eodem tempore peragrauit vicinas prouincias, Pontum, Aſiam, Galatiam, Cappadociam, & Bythiniam. inde autem profectus anno ſeptimo Epifcopatus Antiochenſis, qui erat XI. à paſſione Domini, rediit in Hieruſalem; ibique comprehenſus ab Herode in vincula coniectus eſt in diebus azimorum, Actor. 12. ſed paulò pòſt ab Angelo liberatus, eodem anno, qui erat ſecundus Claudij, Romam venit, ibique ſedem fixit, ac tenuit annis XXV.

Nec tamen toto eo tempore, quo fuit Epifcopus Romanus, māſit Romæ; ſed poſteaquam ſeptem annis Romæ prædicauerat, rediit in Hieruſalem, expulſus à Claudio ex vrbe vnà cum ceteris Iudæis. Scribit enim Lucas, Actor. 18. Claudium expulſiſſe ex vrbe omnes Iudæos. idem ſcribit Suetonius in Claudio, idem Iofephus, vt Oroſius citat, & ipſe Paulus Oroſius lib. 7. hiſt. qui addunt, hoc factū eſſe anno nono Claudij; id eſt, XVIII. à paſſione Domini. Itaque cùm auდიſſent ij, qui erant Antiochiæ, Petrum veniſſe in Hieruſalem, miſerunt ad eum Paulum & Barnabam, & tunc factum eſt Concilium Hieroſolymitanum. mortuo autem Claudio, rediit Petrus Romam, & ibidem vitam finiuit.

Neque

Neque his repugnat, quòd Petrus in vinculis fuerit Hierosolymis paulò ante mortem Heròdis, vt colligitur ex Actis Apostolorum, cap. 12. cùm ex Iosepho lib. 19. antiquit. cap. 7. constet, Herodem obiisse anno III. Claudij. Nam Lucas Actor. 12. non ait Petrum in vinculis fuisse paulò ante mortem Heròdis, sed contrarium potius indicat; cùm narrant post Petri liberationem à vinculis, Herodem profectum esse Cæsaream, ibique commoratum. Illa enim mora, tempus cūque longum significat, quod vt minimum vnus annus Refert autē S. Lucas post necem Iacobi, & vincula Petri, continud ferè mortem Heròdis, vt indicaret horribilem illius Heròdis interitum, pœnam peccati fuisse in Apostolos Damiani ab eo commissi. Addatur hoc loco disputatio contra Onuphrium de sede Antiochena S. Petri, quæ incipit, Adde sus eam sentent.

CAPVT. VII.

Soluuntur alia quinque argumenta.

” **P**ERSVASIO TERTIA talis est. Petrus non potest
 ” venire Romam vsque ad annum IX. Claudij
 ” suprà probatum est; sed neque postea venire potest
 ” tuit. nam Claudius, qui iussit Iudæos ex vrbe peti
 ” sine dubio iussit etiam in urbem non recipi; igitur nunquam
 ” venit.

Sed iam ostendimus Petrum anno IX. Claudij non venisse se Romam, sed discessisse ex Roma; & postea tempore Neronis rediisse. quod enim tempore Neronis potuerint Romam esse Iudæi, patet ex Actor. vlt. vbi Paulus Romæ Iudæis predicat.

” Persuasio QUARTA. Quando Paulus reprehendit Petrum
 ” Antiochiæ, Galat. 2. erat peractum Concilium Hierosolymitanum,
 ” tanum, & tamen adhuc Petrus non iuerat Romam. Respondet
 ” deo: Iuerat & redierat.
 ” Persuasio QUINTA. Paulus scribens ad Romanos, multos
 ” tos iubet salutari, cap. vlt. Petri autem ne meminit quidem
 ” atque hæc non solum Veleno persuasio, sed etiam Illyrico demonstratio
 ” monstratio est; Petrum Romæ nunquam fuisse.

RESPON-